31978L0052

L 15/34 JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE 19.1.1978

DIRECTIVA CONSILIULUI
din 13 decembrie 1977
de stabilire a criteriilor comunitare pentru planurile naționale de accelerare a eradicării brucelozei, tuberculozei și leucozei enzootice la bovine

(78/52/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene,

având în vedere Directiva 77/391/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 de introducere a măsurilor comunitare pentru eradicarea brucelozei, tuberculozei și leucozei la bovine [1], în special articolul 13,

având în vedere propunerea Comisiei,

întrucât la stabilirea, în Directiva 77/391/CEE, a principiilor de bază ale intervenției comunitare pentru eradicarea brucelozei, tuberculozei și leucozei, Consiliul a hotărât să instituie ulterior criteriile minime pe care planurile naționale pentru eradicarea bolilor menționate mai sus ar trebui să le îndeplinească pentru a se califica pentru o contribuție financiară din partea Comunității;

întrucât primul dintre aceste criterii se referă la accelerarea planurilor naționale, astfel încât campania pentru eradicarea bolilor menționate din statele membre în care efectivele sunt încă infectate să poată fi încheiată cu succes pe cât de repede posibil; întrucât, în acest scop, ar trebui întreprinse sau întărite, dacă este posibil în mod simultan, o serie de măsuri care să se refere în special la verificarea șeptelului, funcționarea laboratoarelor și compensația acordată pentru sacrificarea bovinelor în cadrul planurilor de eradicare;

întrucât este de altfel necesar, în funcție de bolile în cauză, să se stabilească condițiile în care ar trebui să aibă loc sacrificarea, izolarea, curățirea și dezinfecția, precum și utilizarea care ar trebui dată unor produse animale;

întrucât este de asemenea esențial, pentru a se evita riscul reinfectării, să se practice un control strict al deplasării bovinelor, în special între efectivele cu statut de sănătate diferit, și să se condiționeze aceste deplasări de efectuarea anumitor teste;

întrucât ar trebui stabilită data intrării în vigoare a Directivei 77/391/CEE,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Pentru a se califica pentru contribuția financiară comunitară prevăzută în Directiva 77/391/CEE, fiecare plan de eradicare la care se face referire la articolele 2, 3 și 4 din directiva în cauză trebuie să îndeplinească, în raport cu efectivele la care se aplică, cel puțin criteriile stabilite în prezenta directivă.

Articolul 2

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. în cazul brucelozei bovine:

   (a) efective de bovine de tip B_1: efective în cazul cărora antecedentele clinice și de vaccinare, precum și statutul serologic, nu sunt cunoscute;

   (b) efective de bovine de tip B_2: efective în cazul cărora antecedentele clinice și de vaccinare, precum și statutul serologic, sunt cunoscute și în care testele de monitorizare de rutină sunt efectuate în conformitate cu reglementările naționale de aducere a acestor efective la statutul tipului B_3 sau tipului B_4;

   (c) efective de bovine de tip B_3: efective libere de bruceloză în sensul Directivei 64/432/CEE a Consiliului din 26 iunie 1964 privind problemele de inspecție veterinară care afectează schimburile intracomunitare cu bovine și porcine [2], astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 77/98/CEE [3];

   (d) efective de bovine de tip B_4: efective oficial libere de bruceloză în sensul Directivei 64/432/CEE a Consiliului;

2. în cazul tuberculozei bovine:

   (a) efective de bovine de tip T_1: efective în cazul cărora antecedentele clinice și situația testului cu tuberculină nu sunt cunoscute;

[1] JO L 145, 13.6.1977, p. 44.

[2] JO 121, 29.7.1964, p. 1977/64.

[3] JO L 26, 31.1.1977, p. 81.

(b) efective de bovine de tip T_2: efective în cazul cărora antecedentele clinice și situația testului cu tuberculină sunt cunoscute și în care testele de monitorizare de rutină sunt efectuate în conformitate cu reglementările naționale de aducere a acestor efective la statutul tipului T_3;

(c) efective de bovine de tip T_3: efective oficial libere de tuberculoză în sensul Directivei 64/432/CEE;

3. animalul suspect: orice bovină care manifestă simptome care indică posibilitatea prezenței tuberculozei, brucelozei sau leucozei enzootice bovine și pentru care diagnosticul corespunzător nu a confirmat în mod oficial, dar nici nu a infirmat în mod oficial prezența uneia sau a mai multora dintre aceste boli;

4. medicul veterinar oficial: medicul veterinar desemnat de autoritatea centrală competentă a statului membru;

5. mijloacele de transport: acele părți de vehicule cu motor, vehicule de cale ferată și aparate de zbor rezervate pentru încărcare, spațiile navelor și containerele destinate transportului terestru, maritim sau aerian.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Articolul 3

Statele membre se asigură că, în toate cazurile, accelerarea prevăzută în Directiva 77/391/CEE implică o reducere semnificativă a perioadei necesare finalizării cu succes a planurilor de eradicare în comparație cu perioada necesară pentru programele aflate în derulare.

Măsurile care trebuie luate pentru a atingerea acestui scop sunt următoarele:

1. Procentul de populație bovină din țară care face obiectul eradicării și al măsurilor preventive trebuie să fie atât de crescut, încât majoritatea sau toate aceste bovine să poată face obiectul unor controale de monitorizare cât mai curând posibil.

2. Compensația pentru animalele sacrificate la instrucțiunile medicului veterinar oficial trebuie să fie adaptate astfel încât crescătorii să fie compensați în mod corespunzător.

3. Personalul de laborator trebuie să fie crescut ca număr și trebuie să aibă loc o îmbunătățire a condițiilor de efectuare a diagnosticului de laborator

   — în măsura în care mai sunt de luat astfel de măsuri,

   — astfel încât să se atingă un nivel suficient care să facă posibile măsurile definite la punctul 1.

4. Măsurile introduse în vederea combaterii bolilor enzootice se aplică în mod sistematic.

Pentru a garanta eficacitatea deplină a accelerării, statele membre se vor asigura că sunt aplicate toate măsurile descrise la punctele 1-4.

Articolul 4

(1) În scopul monitorizării oficiale a deplasării animalelor, statele membre se asigură că bovinele sunt înregistrate și identificate în permanență.

(2) Pentru fiecare dintre bolile pentru care există un plan de eradicare, statele membre întocmesc și țin la zi o evidență oficială a efectivelor de bovine cuprinse în planul respectiv, care vor fi clasificate după statutul de sănătate.

CAPITOLUL II

Dispoziții specifice privind bruceloza la bovine

Articolul 5

În cadrul planului pentru eradicarea brucelozei, statele membre se asigură că:

(a) prezența brucelozei și suspiciunea de bruceloză se notifică în mod obligatoriu și imediat autorității competente;

(b) orice tratament terapeutic al brucelozei este interzis;

(c) dacă se practică vaccinarea împotriva brucelozei, aceasta se efectuează sub supraveghere oficială, dar este suspendată cât mai curând posibil, astfel încât efectivele să poată trece la stadiul de efective oficial libere de bruceloză.

Articolul 6

(1) Dacă într-un efectiv există un animal suspect de bruceloză, autoritățile competente se asigură că investigațiile oficiale se realizează cât mai curând posibil, pentru a se confirma sau infirma prezența acelei boli.

Până la terminarea investigațiilor, autoritățile competente dispun următoarele:

— punerea efectivului sub supraveghere oficială;

— interzicerea tuturor deplasărilor în și din efectiv, cu excepția situației în care acestea sunt autorizate de către autoritățile competente pentru a fi sacrificate imediat. Autoritățile competente pot, totuși, să autorizeze deplasarea bovinelor castrate din exploatație după izolarea animalelor suspecte, cu condiția ca animalele castrate să fie deplasate la efectivele pentru îngrășat și apoi la abator;

— izolarea în cadrul efectivului a animalelor suspecte.

(2) Dispozițiile la care se face referire la alineatul (1) rămân valabile până la infirmarea oficială a prezenței brucelozei sau a suspiciunii de bruceloză în efectiv.

(3) Dacă prezența brucelozei este confirmată oficial într-un efectiv, statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a preveni răspândirea bolii și se asigură în special de următoarele:

— toate deplasările în și din efectivul vizat sunt interzise, cu excepția situației în care acestea sunt autorizate de către autoritățile competente în vederea sacrificării imediate; autoritățile competente pot, totuși, să autorizeze deplasarea bovinelor castrate din exploatație după izolarea și marcarea înainte de sacrificare a animalelor infectate și a bovinelor pe care autoritățile respective le consideră infectate, cu condiția ca animalele castrate să fie deplasate la efective pentru îngrășare și apoi la abator;

— animalele la care prezența brucelozei a fost confirmată în mod oficial și animalele care ar fi putut să fie infectate de acestea sunt izolate în cadrul efectivului;

— sub rezerva respectării condițiilor din Directiva 64/432/CEE și din Directiva 78/51/CEE a Consiliului din 13 decembrie 1977 de prelungire a unor măsuri derogatorii privind bruceloza și tuberculoza, acordată Danemarcei, Irlandei și Regatului Unit [1], bovinele sunt examinate imediat pentru bruceloză;

— animalele la care prezența brucelozei a fost confirmată oficial, animalele care au fost examinate așa cum se prevede la a treia liniuță, cu rezultate nefavorabile, precum și animalele pe care autoritățile competente le consideră infectate, se izolează și se marchează până la sacrificare, în temeiul articolului 7;

— laptele de la vacile infectate poate fi dat numai animalelor din aceeași exploatație, după termotratarea necesară;

— fără a aduce atingere dispozițiilor naționale privind produsele alimentare, laptele de la vacile din efective infectate nu poate fi livrat fabricilor de produse lactate fără o termotratare corespunzătoare;

— carcasele, semicarcasele, sferturile, bucățile și măruntaiele de la animalele infectate destinate hranei animalelor se tratează astfel încât să se evite contaminarea;

— fetușii, viteii neviabili, viteii care au murit de bruceloză după fătare sau placentele se îndepărtează cu grijă și se distrug imediat, cu excepția situației în care urmează să fie examinați;

— paiele, așternutul pentru vite sau orice altă materie și substanță care a venit în contact cu vaca sau vițelul infectat sau cu placenta se distrug imediat, se ard sau se îngroapă după îmbibare în dezinfectant;

— reglementările oficiale privind controlul unităților, cum ar fi stațiile de îndepărtare a carcaselor, trebuie să se asigure că nu există nici un pericol ca materialele produse să răspândească bruceloza;

— îngrășămintele naturale din grajduri sau din alte spații folosite de animale se păstrează într-un loc inaccesibil animalelor din exploatație, se tratează cu dezinfectanți adecvați și se depozitează timp de cel puțin trei săptămâni. Nu este necesară folosirea dezinfectantului dacă îngrășământul natural se acoperă cu un strat de îngrășământ natural neinfectat sau cu un strat de pământ. Deșeurile lichide din grajduri sau din alte spații folosite de animale trebuie dezinfectate dacă nu sunt colectate în același timp cu îngrășământul.

Articolul 7

Statele membre se asigură că, după examenul bacteriologic, patologic sau serologic, animalele la care a fost stabilită oficial prezența brucelozei și cele pe care autoritățile competente le consideră infectate sunt sacrificate sub supraveghere oficială cât mai curând posibil și la maximum 30 de zile după ce proprietarului lor sau persoanei responsabile i s-au notificat oficial rezultatele testelor și obligația pe care o are în cadrul planului de eradicare, și anume de a sacrifica bovinele în cauză în intervalul de timp menționat.

Articolul 8

Statele membre se asigură că:

1. după sacrificarea bovinelor la care se face referire la articolul 7 și înainte de repopulare, grajdurile sau alte spații pentru adăpostirea efectivului, precum și toate containerele, echipamentele și alte articole folosite pentru animale, sunt curățate și dezinfectate sub supraveghere oficială, conform instrucțiunilor date de către medicul veterinar oficial. Pășunile pe care s-au hrănit aceste animale nu trebuie refolosite timp de 60 de zile de la îndepărtarea lor de pe pășunile respective; autoritățile competente pot face însă derogare de la această interdicție în cazul animalelor castrate, sub rezerva ca aceste animale să părăsească pășunea numai pentru a fi sacrificate sau deplasate în efective pentru îngrășat, și de acolo la abator;

2. toate mijloacele de transport, containerele și echipamentele se curăță și se dezinfectează după transportarea de animale dintr-un efectiv infectat sau a unor materiale de la aceste animale sau a materialelor sau substanțelor care au intrat în contact cu animalele respective. Zonele de încărcare a acestor animale trebuie curățate și dezinfectate după folosire;

[1] JO L 15, 19.1.1978, p. 32.

3. dezinfectantul care este folosit și concentrațiile sale se autorizează oficial de către autoritatea competentă a statului membru vizat.

Articolul 9

Statele membre se asigură că, după sacrificarea bovinelor la care se face referire la articolul 7,

— fără a aduce atingere dispozițiilor de la articolul 11, nici o bovină nu poate părăsi efectivul în cauză decât dacă autoritatea competentă autorizează acest lucru în vederea sacrificării imediate. Autoritățile competente pot, totuși, să autorizeze deplasarea animalelor castrate din exploatație, cu condiția ca aceste animale să fie deplasate în efective pentru îngrășat și de acolo la abator;

— testele pentru bruceloză se efectuează în efectivul vizat pentru a se confirma eliminarea bolii;

— efectivul nu se repopulează cu animale de reproducție înainte ca animalele mai mari de 12 luni, care rămân în efectiv în acest scop, să fie supuse unuia sau mai multor examene serologice oficiale pentru bruceloză. Totuși, în cazul bovinelor vaccinate în conformitate cu prevederile Directivei 64/432/CEE, acest test nu este necesar înaintea vârstei de 18 luni.

Articolul 10

Statele membre se asigură că testul serologic oficial se realizează în efectivele de tip B_1 și de tip B_2 până în momentul în care acestea devin de tip B_3 sau de tip B_4.

Articolul 11

Statele membre se asigură că:

(i) toate animalele femele și toți taurii din efectivele de tip B_1 destinați efectivelor de tip B_2:

— dacă au mai mult de 12 luni, au fost supuși unui test serologic aprobat oficial, efectuat în interval de 30 de zile înaintea deplasării, și sunt însoțiți de un certificat în acest sens din partea medicului veterinar oficial;

— sunt izolați imediat după sosire timp de cel puțin 60 de zile și, dacă au mai mult de 12 luni, au fost din nou supuși unui test serologic oficial înainte de admiterea în efectivul de tip B_2;

(ii) toate animalele femele și toți taurii dintr-un efectiv de tip B_2 destinați altui efectiv de tip B_2:

— dacă au mai mult de 12 luni, au fost supuși unui test serologic oficial, efectuat în interval de 30 de zile înaintea deplasării, și sunt însoțiți de un certificat în acest sens din partea medicului veterinar oficial;

— nu intră în contact, în timpul transferului, cu animale din efective cu un statut de sănătate inferior;

(iii) transferurile de animale între efectivele de tip B_3 și B_4 se realizează sub rezerva respectării cerințelor din Directiva 64/432/CEE.

Articolul 12

Statele membre se asigură că:

— se iau măsurile de control oficiale pentru a preîntâmpina reinfectarea din alte surse a unui efectiv din care bruceloza a fost eliminată;

— toate deplasările bovinelor în și din efectivele cuprinse în planul de eradicare sunt supuse monitorizării oficiale;

— măsurile privind controlarea deplasărilor la care se face referire la a doua liniuță pot fi aplicate fără a aduce atingere măsurilor comunitare existente cu privire la deplasarea în și din efectivele libere de bruceloză și oficial libere de bruceloză.

CAPITOLUL III

Dispoziții specifice referitoare la tuberculoza bovină

Articolul 13

Statele membre se asigură că în cadrul unui plan de accelerare a eradicării tuberculozei:

(a) prezența tuberculozei și suspiciunea de tuberculoză se notifică în mod obligatoriu și imediat autorității competente;

(b) se interzic următoarele:

(i) tratamentele terapeutice sau desensibilizante pentru tuberculoză;

(ii) vaccinarea antituberculoasă.

Articolul 14

(1) Dacă în efectiv există un animal suspect de tuberculoză, autoritățile competente se asigură de efectuarea cât mai curând posibil a investigațiilor oficiale pentru confirmarea sau infirmarea prezenței acelei boli.

Până la primirea rezultatului acestor investigații, autoritățile competente dispun următoarele:

— punerea efectivului sub control oficial;

— interzicerea tuturor deplasărilor în și din efectiv, cu excepția situației în care acestea sunt autorizate de către autoritatea competentă în scopul sacrificării imediate;

— izolarea animalelor suspecte în interiorul efectivului.

(2) Dispozițiile la care se face referire la alineatul (1) rămân valabile până la confirmarea sau infirmarea oficială a prezenței tuberculozei sau a suspiciunii de tuberculoză în efectivul vizat.

(3) Dacă se confirmă oficial prezența tuberculozei, statele membre iau măsurile adecvate pentru a preveni orice răspândire a bolii și se asigură, în special, că:

— sunt interzise toate deplasările în și din efectivului în cauză, cu excepția situației în care aceasta sunt autorizate de către autoritățile competente în scopul sacrificării imediate;

— bovinele la care a fost confirmată oficial prezența tuberculozei, precum și bovinele care ar fi putut fi infectate de acestea, sunt izolate în interiorul efectivului;

— bovinele sunt supuse imediat unui examen pentru tuberculoză;

— bovinele la care prezența tuberculozei a fost confirmată oficial, bovinele care au fost examinate, așa cum se prevede la a treia liniuță, cu rezultate nefavorabile, precum și bovinele pe care autoritățile competente le consideră infectate, sunt izolate și marcate până la sacrificare, în temeiul articolului 15;

— laptele de la vacile infectate poate fi dat numai animalelor din aceeași exploatație după o termotratare adecvată;

— fără a aduce atingere dispozițiilor naționale privind produsele alimentare, laptele de la vacile dintr-un efectiv infectat nu poate fi livrat fabricilor de produse lactate decât dacă a fost supus unei termotratări adecvate;

— carcasele, semicarcasele, sferturile, bucățile și măruntaiele de la bovinele infectate destinate hranei pentru animale sunt tratate în așa fel încât să se evite contaminarea;

— dispozițiile oficiale privind controlul unităților, cum ar fi stațiile de îndepărtare a carcaselor, se vor asigura că nu există nici un pericol ca materialul produs să răspândească bruceloza;

— îngrășământul natural din grajduri sau alte spații folosite de animale este depozitat într-un loc inaccesibil animalelor din exploatație, este tratat cu un dezinfectant adecvat și este depozitat timp de cel puțin trei săptămâni. Folosirea dezinfectantului nu este necesară dacă îngrășământul natural este acoperit cu un strat de îngrășământ natural neinfectat sau cu un strat de pământ. Deșeurile lichide din grajduri sau din alte spații folosite de animale trebuie dezinfectate, dacă nu sunt colectate în același timp cu îngrășământul.

Articolul 15

Statele membre se asigură că, după examenul bacteriologic, patologic sau cu tuberculină, animalele la care a fost stabilită oficial prezența tuberculozei și cele pe care autoritățile competente le consideră infectate sunt sacrificate sub supraveghere oficială cât mai curând posibil și la maximum 30 de zile după ce proprietarului sau persoanei responsabile i s-au a notificat oficial rezultatele testelor și obligația pe care o are în cadrul planul de eradicare, și anume de a sacrifica bovinele vizate în intervalul de timp menționat.

Totuși, în cazul animalelor care au fost examinate pentru tuberculoză cu rezultate nefavorabile și care nu manifestă simptome clinice de boală, autoritățile competente pot prelungi cu maximum trei luni perioada prevăzută la alineatul de mai sus,

— în cazul unei femele gestante care va făta în perioada de trei luni menționată;

— dacă se dispune sacrificarea tuturor bovinelor dintr-un efectiv cu mai mult de 20 de capete dintr-o regiune în care, din motive tehnice legate de capacitatea abatoarelor desemnate în acest scop, sacrificarea nu poate fi făcută în interval de 30 de zile.

Articolul 16

Statele membre se asigură că:

1. după sacrificarea bovinelor la care se face referire la articolul 15 și înaintea repopulării, grajdurile și alte spații ale efectivului, precum și toate containerele, echipamentele și alte articole folosite pentru animale, sunt curățate și dezinfectate sub supraveghere oficială, conform instrucțiunilor date de către medicul veterinar oficial;

2. toate mijloacele de transport, containerele și echipamentele se curăță și se dezinfectează după transportarea animalelor dintr-un efectiv infectat sau a unor materiale de la aceste animale sau a materialelor sau substanțelor care au intrat în contact cu animalele respective. Zonele de încărcare a acestor animale trebuie curățate și dezinfectate după folosire;

3. dezinfectantul care este folosit și concentrațiile sale sunt autorizate oficial de către autoritatea competentă din statul membru vizat.

Articolul 17

După sacrificarea bovinelor la care se face referire la articolul 15, statele membre se asigură că,

— fără a aduce atingere dispozițiilor de la articolul 19, nici o bovină nu va părăsi efectivul vizat decât dacă autoritatea competentă autorizează acest lucru în scopul sacrificării imediate;

— testele pentru tuberculoză se efectuează în efectivul în cauză pentru a se confirma eliminarea bolii;

— efectivul nu se repopulează înainte ca bovinele mai mari de șase săptămâni rămase în efectiv să fie supuse unuia sau mai multor teste oficiale pentru tuberculoză.

Articolul 18

Statele membre se asigură că, în cadrul planului de eradicare a tuberculozei, testarea intradermică cu tuberculină se efectuează sub supraveghere oficială la toate bovinele mai mari de șase săptămâni cel puțin la fiecare șase luni în efectivele de tip T_1 și de tip T_2, până în momentul în care devin efective de tip T_3.

Articolul 19

Statele membre se asigură că:

(i) toate animalele dintr-un efectiv de tip T_1 și destinate unui efectiv de tip T_2:

— au fost supuse unui test intradermic cu tuberculină, efectuat în interval de 30 de zile înaintea deplasării, și sunt însoțite de un certificat în acest sens din partea medicului veterinar oficial;

— sunt izolate imediat după sosire timp de cel puțin 60 de zile și au fost din nou supuse unui test intradermic cu tuberculină oficial înainte de admiterea în efectiv;

(ii) toate animalele dintr-un efectiv de tip T_2 și destinate unui alt efectiv de tip T_2:

— au fost supuse unui test intradermic cu tuberculină în interval de 30 de zile înaintea deplasării și sunt însoțite de un certificat în acest sens din partea medicului veterinar oficial;

— nu intră în contact, în timpul transferului, cu bovine din efective cu un statut de sănătate inferior;

(iii) toate transferurile de bovine între efective de tip T_3 se efectuează sub rezerva respectării cerințelor din Directiva 64/432/CEE.

Articolul 20

Statele membre se asigură că:

— se iau măsurile de control oficiale pentru a preîntâmpina reinfectarea din alte surse a unui efectiv din care tuberculoza a fost eliminată;

— toate deplasările bovinelor în și din efectivele cuprinse în planul de eradicare sunt supuse supravegherii oficiale;

— măsurile de control al deplasărilor la care se face referire la a doua liniuță pot fi aplicate fără a aduce atingere măsurilor comunitare existente cu privire la deplasarea în și din efectivele libere de tuberculoză în mod oficial.

CAPITOLUL IV

Dispoziții specifice referitoare la leucoza enzootică bovină

Articolul 21

Până la intrarea în vigoare a reglementărilor comunitare și fără a aduce atingere articolului 4 al treilea paragraf din Directiva 77/391/CEE, se aplică măsurile naționale privind depistarea leucozei și clasificarea efectivelor în raport cu leucoza.

Articolul 22

Statele membre se asigură că, în cadrul planului de eradicare a leucozei,

(a) prezența leucozei și suspiciunea de leucoză, în special tumori ale sistemului limfatic și ale altor organe ale bovinelor, se notifică în mod obligatoriu și imediat autorității competente;

(b) este interzis tratamentul terapeutic sau vaccinarea împotriva leucozei.

Articolul 23

Fără a aduce atingere măsurilor adoptate în temeiul dispozițiilor naționale în cazul suspiciunii de leucoză, dacă prezența leucozei într-un efectiv este confirmată în mod oficial, statele membre iau măsurile adecvate pentru a preîntâmpina răspândirea bolii și se asigură, în special, că:

— este interzisă orice deplasare a animalelor din efectivul respectiv, cu excepția situației în care autoritățile competente autorizează acest lucru în scopul sacrificării imediate;

— efectivul în cauză este izolat astfel încât bovinele să nu intre în contact cu bovinele care nu aparțin efectivului în cauză;

— laptele de la vacile infectate poate fi dat animalelor numai după o termotratare adecvată sau poate fi livrat unei fabrici de produse lactate pentru a fi supus acestui tratament; se poate autoriza hrănirea animalelor cu lapte care nu a fost supus termotratării în cazul efectivelor în care toate animalele urmează să fie sacrificate în temeiul articolului 24 punctul (1);

— carcasele, semicarcasele, sferturile, bucățile și măruntaiele de la animalele infectate destinate hranei pentru animale se prepară astfel încât să se evite contaminarea;

— reglementările oficiale privind controlul unităților, cum ar fi stațiile de îndepărtare a carcaselor, se asigură că nu există nici un pericol ca materialul produs să răspândească leucoza;

— producătorul agricol notifică medicului veterinar oficial moartea ori sacrificarea de urgență a oricărei bovine din exploatația sa.

Articolul 24

Statele membre se asigură că, în cadrul planului de eradicare,

1. dacă planul de eradicare prevede sacrificarea tuturor bovinelor care aparțin unui efectiv în care leucoza a fost confirmată în mod oficial, animalele respective sunt sacrificate într-un interval de timp care va fi stabilit de către autoritățile competente;

2. dacă planul de eradicare prevede numai sacrificarea bovinelor la care leucoza a fost depistată în mod oficial și, eventual, a celor pe care autoritățile competente le consideră infectate, sacrificarea are loc în interval de 30 de zile din momentul în care proprietarului sau persoanei responsabile i s-a notificat în mod oficial rezultatul examenelor și obligația sa în cadrul planului de eradicare, anume de a sacrifica bovinele vizate în intervalul de timp respectiv.

Articolul 25

Statele membre se asigură că, în cazul unei sacrificări în temeiul articolului 24 punctul 2,

— nici o bovină nu poate părăsi efectivul vizat, cu excepția situației în care autoritățile competente autorizează acest lucru în scopul sacrificării imediate;

— în efectivul vizat se efectuează teste pentru leucoză pentru a se confirma eliminarea bolii;

— pentru repopularea efectivului se pot folosi numai animale din efective pe care autoritățile competente le consideră neinfectate cu leucoză.

Articolul 26

Statele membre se asigură că:

1. după sacrificarea bovinelor la care se face referire la articolul 24 și înainte de repopulare, grajdurile și alte spații pentru adăpostirea efectivului, precum și toate containerele, echipamentele și alte articole folosite pentru animale sunt curățate și dezinfectate sub supraveghere oficială, conform instrucțiunilor date de către medicul veterinar oficial;

2. toate mijloacele de transport, containerele și echipamentele sunt curățate și dezinfectate după transportul animalelor sau al materialelor de la aceste animale sau al materialelor ori substanțelor care au intrat în contact cu animale respective. Zonele de încărcare a acestor animale sunt curățate și dezinfectate după folosire;

3. dezinfectantul care este folosit și concentrațiile sale sunt autorizate oficial de către autoritatea competentă a statului membru vizat.

Articolul 27

Statele membre se asigură că bovinele dintr-un efectiv clasificat ca nefiind suspect nu intră în contact cu bovine din efectivele care nu sunt clasificate astfel.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Articolul 28

Înainte de expirarea perioadei de trei ani prevăzută în Directiva 77/391/CEE, Comisia înaintează Consiliului un raport privind aplicarea planurilor prevăzute în directiva respectivă, însoțit, dacă este necesar, de propuneri pentru realizarea unei mai bune armonizări a măsurilor preventive naționale.

Articolul 29

(1) Directiva 77/391/CEE intră în vigoare de la 1 ianuarie 1978.

(2) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru punerea în practică a planurilor naționale de accelerare a eradicării, adoptate în conformitate cu articolul 9 articolul (2) din Directiva 77/391/CEE, la data stabilită de Comisie în decizia de aprobare a planurilor, iar, în cazul planurilor aprobate pe parcursul anului 1978, până la data de 31 decembrie 1978 cel târziu.

(3) Perioada de execuție de trei ani prevăzută la articolul 6 alineatul (1) din Directiva 77/391/CEE devine operantă pentru fiecare stat membru de la data stabilită de Comisie în temeiul alineatului (2). Finanțarea comunitară se limitează însă, în toate cazurile, la sacrificările efectuate înainte de 1 ianuarie 1982.

(4) Consiliul, hotărând în unanimitate pe baza unei propuneri a Comisiei, poate amâna datele precizate la alineatele (2) și (3) cu maximum un an, dacă punerea în practică a planului la data stabilită ridică dificultăți considerabile în unele state membre.

Articolul 30

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 13 decembrie 1977.

Pentru Consiliu

Președintele

A. HUMBLET